

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างวินัย ในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้มีคุณภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และค่าขนาดอิทธิพล มากกว่า 1.00 เพื่อเปรียบเทียบวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเมื่อได้เรียนด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ แบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบวินัยในตนเองของนักเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เมื่อได้เรียนด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้เรียนโดยใช้คู่มือ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอน และความถนัดทางการ เรียนที่มีต่อวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัยการพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับ การเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของดัชนี ประสิทธิภาพมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีขนาดอิทธิพลมากกว่า 1.0 วินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้เรียนโดยใช้คู่มือการ สอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้คู่มือการสอนแบบปกตินักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกัน เมื่อได้เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความแตกต่างกัน และตัวแปรวิธีการเรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับวิธีการเรียนตามแบบปกติ และตัวแปรความถนัดทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ความถนัดทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันส่งผลทำให้วินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี จำนวน 7 ชนิด ได้แก่ คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คู่มือการสอนแบบปกติ แบบวัดวินัยในตนเอง แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ สังเกตวินัยในตนเอง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบความความถนัดทางการเรียนของโรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตคำชะอีหนองสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 8 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร โรงเรียนคำชะอีวิทยาคม โรงเรียนชัยปัญญาวิทยานุสรณ์ โรงเรียนพลังราษฎร์พิทยาสรรค์ โรงเรียนหนองแวงวิทยาคม โรงเรียนคำบักวิทยาคาร โรงเรียนเหล่าประชาอุทิศ และโรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 605 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 และ 3/3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จำนวน 70 คน ซึ่งกลุ่มบริหารงานวิชาการของโรงเรียนได้จัดห้องเรียนแบบละความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากได้เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสำหรับกลุ่มทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการจัดการเรียนแบบปกติเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 35 คน ดำเนินการวิจัยโดยวัดความความถนัดทางการเรียน วินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน หลังจากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบ วินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples, t-test for Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way MANCOVA) และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนร่วมพหุคูณแบบสองทาง (Two-way MANCOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกลุ่มการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.61, 0.63 และ 0.72 ตามลำดับและมีค่าขนาดอิทธิพล เท่ากับ 1.76, 1.58 และ 2.59 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อเรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ตัวแปรวิธีการสอน และตัวแปรความความถนัดทางการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำให้คะแนนเฉลี่ยวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ประสิทธิภาพของคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.61, 0.63 และ 0.72 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ .50 ขึ้นไป และมีค่าขนาดอิทธิพล เท่ากับ 1.76, 1.58 และ 2.59 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 1.00 กล่าวได้ว่าคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมีการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นทั้งเป็นรายบุคคล รายคู่ และเป็นกลุ่ม ความรู้ใหม่ที่ขัดแย้งกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่จะร่วมกันหาข้อสรุปข้อเท็จจริงที่สมเหตุสมผลจากประเด็นปัญหา ที่นำไปสู่ความรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ สื่อที่หลากหลาย กิจกรรมที่แปลกใหม่ ทำให้ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนและได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งนักเรียนเก่ง หรือปานกลางที่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีจะช่วยอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มที่เป็นนักเรียนอ่อนให้เข้าใจเนื้อหาและให้เข้าใจตรงกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งด้านการเรียนและกิจกรรมภายในกลุ่ม สามารถสร้างคำถาม ทั้งปลายเปิดและปลายปิดเพื่อถามปัญหา และอภิปรายระหว่างกลุ่มต่อกกลุ่ม มีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเต็มความสามารถเพราะคิดว่าตนเป็นคนสำคัญคนหนึ่งของกลุ่ม ซึ่งการทำกิจกรรมต่างๆ นี้ ส่งผลให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้คำถามกระตุ้น

นักเรียนในการทำกิจกรรม ให้การเสริมแรงจูงใจจากคำชมเชยหรือรางวัล พร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก ทั้งด้านการพูดการสื่อสาร การสื่อความหมาย เป็นการส่งเสริมด้านบุคลิกภาพและความเชื่อมั่นในตนเอง ฝึกกระบวนการคิดสร้างสรรค์การทำงานอย่างเป็นระบบระเบียบ ซึ่งเป็น การพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ ตามความสามารถ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรมบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังช่วยเสริมเติมเต็มส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ และคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำตลอดเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือการสอนทำให้นักเรียนมี คะแนนสอบหลังเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีและสามารถนำคู่มือการสอนตามทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (2542, หน้า 25) ว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ขึ้นเมื่อมีกิจกรรมเกิดขึ้น อยู่ตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่าย โดยที่ต่างฝ่ายต่างเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับ วิริยะสมร บัวทอง(2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของเดวิส และรูปแบบที่เน้นทักษะ กระบวนการ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการประดิษฐ์บายศรี ความคิดสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าดัชนี ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบของเดวิส และรูปแบบที่เน้นทักษะ กระบวนการเท่ากับ 0.6351 และ 0.6792 ตามลำดับ นอกจากนี้การสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นับว่าเป็น วิธีการที่สนับสนุนการสร้างวินัยในตนเอง การคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดีจึงทำให้ดัชนี ประสิทธิภาพของคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพ โดยมีดัชนีประสิทธิผลผ่านเกณฑ์ที่ระดับมากกว่า .50 หรือร้อยละ 50 ขึ้นไป

2. สมมติฐานข้อ 2 คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สูงกว่านักเรียน ที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย วินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 72.54, 15.03 และ 39.17 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 65.14, 11.23 และ 25.03 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้งหลักสูตร เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน และคุณธรรมจริยธรรม เข้าด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันที่ต้องใช้ทักษะกระบวนการคิดและทักษะต่างๆ ที่หลากหลายมาช่วยในการแก้ปัญหา เพื่อคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ ตามหลักการและทฤษฎี เพื่อส่งเสริมวินัยในตัวเองของนักเรียนให้สูงขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญระญา รุ่งเรือง (2545, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายต่อวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 และ 1/3 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 16 คน กลุ่มทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 8 คนกลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 8 คนโดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลาย จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่า หลังสิ้นสุดการทดลอง 1 สัปดาห์นักเรียนที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลาย มีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองและเจตคติต่อความมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง แต่เจตคติต่อความมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่กำลังเรียนรู้ใหม่นำมาผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ที่ผู้เรียนสรรค์สร้างขึ้นเอง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาต่างๆ ได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด กอมณี (2544, หน้า 50-54) ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับภาษา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการพัฒนาแบบระดมสมอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดยืดหยุ่น เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา กาบทอง (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติการ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสร้างงานจากโปรแกรมประมวลคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านกระโดนค้อ (กระโดนค้อผดุงวิทยา) อำเภอศรีขรภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดปฏิบัติการที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพที่ระดับ 84.08/82.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 89.80 (4) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี (5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกปฏิบัติการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. สมมติฐานข้อ 3 วินัยในตนเองของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านกระบวนการกลุ่มจึงทำให้เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจและมีพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล กล้าหาญ (2540, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง ด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กรณีศึกษา : นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนลำควน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า จริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่ให้ผู้เรียนทำงานหรือทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม โดยมีการแบ่งกลุ่มย่อยประมาณ 5-7 คน สูงกว่าจริยธรรมความมีวินัยในตนเองก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่ม

สัมพันธภาพมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ การระเกด ดวงดาว (2546, หน้า 59) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในด้านการตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติไม่ผิดระเบียบของกลุ่ม ห้องเรียน โรงเรียนและสังคม และด้านการตระหนักรู้และแสดงออกถึงวัฒนธรรมอันดีงามเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับ พญานุสรณ์ (2551, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความมีวินัยในตนเองด้านการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษามีความพึงพอใจพฤติกรรมกรรมกรมีวินัยในตนเองด้านการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ยังเห็นว่ามีพฤติกรรมบางอย่างที่ยังต้องปรับปรุงต่อไป และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมว่าช่วยให้ได้ความรู้เกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านการเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ และพึงพอใจกับกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน สอดคล้องกับการวิจัยของ ระคน สูงโสง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล กันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นหลังการใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมมติฐานข้อ 4 ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เทคนิควิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยอาศัยปรัชญาแนวคิดทฤษฎีทดลองจนพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาเป็นขั้นตอน และมีระเบียบวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกิจกรรมการเรียนรู้หนึ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการสร้าง

องค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านการฝึกปฏิบัติ และผู้วิจัยเห็นว่าการปรับปรุงการเรียนรู้ของเด็กโดยมุ่งเน้นว่าเด็กควรจะเรียนอย่างไรมีความจำเป็นอย่างยิ่งเด็กเรียนรู้ในแง่ที่มีความหมายต่อตัวเขาอย่างไรการฝึกให้นักเรียนเป็นคนที่ไม่รู้ใฝ่เรียนมีความรู้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะและรู้จักการดำรงตนอยู่ในคุณธรรมและจริยธรรมที่ดียิ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาให้นักเรียนบรรลุคุณลักษณะดังกล่าวได้เพราะเป็นกิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่กำลังเรียนรู้ใหม่นำมาผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ และผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ขึ้นเอง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ได้ ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของสมคิด กอมนิ (2544, หน้า 50-54) ที่ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับภาษา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของทอแรนซ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการพัฒนาแบบระดมสมอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาด้านความคิดคล่องแคล่ว ด้านความคิดริเริ่ม และด้านความคิดยืดหยุ่น เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สมมติฐานข้อ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลมาจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรคู่มือครู เทคนิควิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยอาศัยปรัชญาแนวคิดทฤษฎีตลอดจนพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาเป็นขั้นตอน และมีระบบวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้หนึ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนเกิดการ

เรียนรู้และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และผู้วิจัยเห็นว่าการปรับปรุงการเรียนรู้ของเด็กโดยมุ่งเน้นว่าเด็กควรจะเรียนอย่างไรมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เด็กเรียนรู้ในแง่ที่มีความหมายต่อตัวเขาอย่างไรการฝึกให้นักเรียนเป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความรู้ มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะและรู้จักการแก้ปัญหา ที่ถูกต้องรวมทั้งการดำรงตนอยู่ในคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงามจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาให้นักเรียนบรรลุคุณลักษณะดังกล่าวได้เพราะเป็นกิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่รู้แล้วกับสิ่งที่กำลังเรียนรู้ใหม่นำมาผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจใหม่ที่ผู้เรียนสรรค์สร้างขึ้นเอง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร นิลสุวรรณ (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และตามแนวคิดของแฮร์โรว์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างเป็นระบบ เรื่องเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิสกับแฮร์โรว์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดเป็นระบบเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรรรณภา ร้อยกรอง (2555, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของการสอนแบบสาธิตโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมตารางงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสาธิตโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมตารางงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมตารางงาน ของนักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสาธิตโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ มี คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมตารางงานสูงกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทา ชุตินพาศย์ (2545, หน้า 104-109) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน

พระมารดาณิชจามุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

6. สมมติฐานข้อ 6 คะแนนเฉลี่ยวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) เมื่อได้เรียนด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกันหลังเรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัยในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันแต่สำหรับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้บางส่วน และไม่ปฏิบัติตามสมมติฐานอีกบางส่วน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการเรียนรู้ตามคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น จะส่งผลดีมากที่สุดในการนำไปพัฒนาวินัยในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากเมื่อนักเรียนได้รับการสอนตามคู่มือการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับความถนัดทางการเรียนแตกต่างกันไม่ว่า สูง ปานกลาง และต่ำ ก็สามารถเรียนรู้ หรือพัฒนาด้านวินัยในตนเอง และความคิดสร้างสรรค์ได้ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นเป้าหมายของการสอนที่ดี แต่สำหรับการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเมื่อผู้วิจัยได้สอนตามคู่มือที่ผู้สร้างขึ้นแล้วก็ยังไม่สามารถทำให้นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ายังมีปัจจัยหรือองค์ประกอบ หรือวิธีสอนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากเทคนิคการสอนตามคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งผู้วิจัยยังต้องพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต เพื่อให้ นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ใกล้เคียงกัน หรือเท่ากัน เหมือนกับตัวแปรวินัยในตนเอง และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี

7. สมมติฐานข้อ 7 ตัวแปรวิธีการสอน และตัวแปรความความถนัดทางการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมทำให้คะแนนเฉลี่ยวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อธิบายได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีคะแนนเฉลี่ยด้านวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนแบบปกติ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยด้านวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทดลองนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มปานกลาง และกลุ่มความถนัดทางการเรียนปานกลางจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มต่ำในกลุ่มควบคุม คะแนนเฉลี่ยด้านวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มปานกลาง และกลุ่มความถนัดทางการเรียนปานกลางจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มต่ำทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความถนัดทางการเรียนสูงของทั้งสองกลุ่ม มีความพร้อมด้านปัจจัยภายในตนเองด้านความสามารถในการรู้จักตนเองมีแรงจูงใจสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหารับรู้และเข้าใจปัญหามีขั้นตอนในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีทักษะของความเก่งได้แก่การรับรู้เข้าใจความรู้สึกผู้อื่น ความสามารถด้านสัมพันธภาพและมีวินัยในตนเองสูง สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนแบบปกติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในนักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนสูงปานกลาง และต่ำตามลำดับ พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการเรียนรู้อตามปกติ (พิจารณาข้อมูลจากภาพประกอบ 8, 9 และ 10 หน้า 209-211)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา แล้วทำให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 สำหรับครูผู้สอนที่จะนำคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ ควรวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนทำการสอน เช่น การศึกษาทำความเข้าใจนักเรียน การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ให้หลากหลาย และมีความเหมาะสมกับนักเรียนและสภาพของโรงเรียน ครูควรใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดและควรเสริมแรงเพื่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการระหว่างการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูควรจัดสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมโดยจงใจให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออก มีกระบวนการคิด ฝึกคิด ฝึกทำด้วยตนเองและพยายามปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

1.4 ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งทำให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับนักเรียนชั้นอื่นๆ เพื่อจะได้ข้อสรุปที่ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มสาระอื่นๆ ว่าจะได้ผลประการใด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ นักเรียนทั้งสามกลุ่ม คือกลุ่มที่มีความถนัดทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ให้มีผลการเรียนใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ดีของการเรียนการสอน

2.4 ควรมีการวิจัยในตัวแปรตามอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงระบบ ความคงทนในการเรียนรู้ พฤติกรรมความร่วมมือ หรือคุณธรรมจริยธรรมด้านอื่นๆ เป็นต้น

2.5 ควรศึกษาโดยใช้ตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภทอื่นๆ นอกจากความถนัดทางการเรียน เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมาธิ ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น เพื่อเป็นการขยายองค์ความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.6 ควรทำวิจัยโดยการพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเพิ่มเทคนิควิธีการสอนอื่นๆ เพื่อจะให้นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกันหรือเท่ากัน